

עפ"ת 34305/10/14 - יושע פרדו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 34305-10-14 06 נובמבר 2014

מדינת ישראל

ת.ז 3169-08-14

022611289

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעורער
יושע פרדו
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המעורער - עו"ד שי גלעד

ב"כ המשhiba - עו"ד כנרת מורה

המעורער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

ביום 01.03.13 מונית מס' 85-732-7 עבירה עבירות מהירות, נהגה של 71 קמ"ש במקום 50 קמ"ש בשטח עירוני,
UBEIRA SHL BIRIT MASHPAT.

הकנס על עבירה זו הוא 750 ₪.

מאחר והרכב רשום היה על שם המעורער, מר פרדו יושע, נשלחה אליו הודעה ברירת המשפט. על-פי טענתו של המעורער באותו זמן, המונית הייתה ברשותו של אדם אחר שעיל-פי הסכם שכירות נהג במונית, אותו אדם שמו אפק אברהם.

הדברים אינם כל-כך פשוטים - המעורער אינו בעל המונית, המעורער הוא רק בעל הזכות הציבורית לעניין המונית. המונית עצמה היא בבעלותו של נהג אפק אברהם, אך על-פי הוראות משרד הרישוי דאז הרכב היה רשום במשרד הרישוי על שם בעל הזכות ולא בעל המונית.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

היום, על-פי תיקון 109 ותיקון 64 לפקודת התעבורה, תירשם ברישון המוניות גם זיהותו של בעל המוניות.

אם זה היה המצב המשפטי עובר לרישום הדו"ח, הנהג ברכב במקרה שלנו היה מקבל את הדו"ח ולא המערער, ולא היה נוצר קושי.

במקרה שבפנינו, עובר לקבלת הדו"ח, העביר המערער אותו אל מר אברהם אפק, שהتابקש ליטול את האחריות. מר אפק שילם את הקנס בצדה של העירייה, אך לא פעל לשינוי השם ברישומים באשר למבחן העירייה, כך שהנקודות נרשמו לחובתו של המערער. עסוקין בנקודות על-פי שיטת ה尼克וד על-פי סעיף 69א' לפקודת התעבורה.

המערער לא עקב ובא-כוcho אף מסכים שהתרשל בכך שלא עקב אחרי התנהגו של מר אפק אברהם. בסופו של יומם הפניה למשטרת לשינוי זהות העבריין בדו"ח הייתה באיחור שלא על-פי ההוראות הקבועות בסעיף 229 לחס"פ, וכן המשטרה דחתה את הבקשה להסביר זהות העבריין בדו"ח. הבקשה הוגשה על-ידי בא כוחו של המערער רק בחודש מאי 2014.

ביום 07.07.14 המשטרה הודיעה לב"כ המערער שאינו נعتרת בבקשתו בנסיבות, וכי עליו לפנות לבית המשפט, וכן נעשתה פניה לבית המשפט לתעבורה בת"א-יפו [לפני כב' השופטת ש. קריספין-אברהם], אשר החליטה לדחות את הבקשה תוך שהיא מסתמכת על הפסיקה הנוהגת.

התוצאה היא, ואציג, הדבר על-פי הפסיקה, בין היתר, של בית המשפט העליון, שלמרות שהקנס שולם על-ידי הנהג אחר הנקודות נזקפו לחובתו של המערער, אשר צבר מספיק נקודות כדי לחיב אותו לעבור קורס נהיגה נכונה.

המטרה של הערעור, בסופו של יומם, כפי שהיא מטרת הבקשה בבית משפט קמא, היא להסיר את הנקודות נשוא העברייהzzo מרשות הנקודות של המערער. אומר, שבחינה עניינית הדרך הרואה להסיר את אותן נקודות הייתה בפנים מתאימה למשרד הרישוי, ובמקרה של דחיה בקשה זו היא בעירה מנהלית, אבל לא זה הדיין ואפנה לבג"ץ. **חידן' משטרת ישראל ואח'** (טרם פורסם, 07.10.14).

אכן, כאשר בוחנים את סעיף 130(ח) לחס"פ, אין ספק שהמערער לא הציג כעמדת המדינה וכקביעת בית משפט קמא סיבה מוצדקת לאי-התיצבותו, ובמישור של הבקשה שבפנינו לא פניה בזמן למשטרת הדו"ח, אבל בנוסף לשאלת הסיבה המוצדקת מורה אותנו שיש לבחון גם את השאלה האם יש חשש לקומו של עיוות דין.

הנני סובב, על-פי החומר שהוצג לפני, כולל את תצהירו של המערער ואת ההסכמים עם הנהג ברכב, כך פניו הדברים, עם הטענה שהנהג טعن בפני המערער שהרכב נשרף וגם המסמכים ואי-שיתוף הפעולה עמו, שאף שבחינה פרטצדראלית לא נפל פגם בהחלטתו של בית משפט קמא והגם שעיקרון סופיות הדיון הוא עקרון חשוב מאוד, עדין הצדקה והחשש לגרימת עיוות דין יש לה משקל מה ובנסיבות תיק זה, הנני נערעור תוך חיב המערער בהוצאות.

במקרה שבפנינו הקנס כבר שולם. אפילו תתוורר שאלת התישנות במידה יהיה צורך להגיש כתוב אישום חדש נגד הנהג

האמת, ככל שאפשר, ה"פסד" לאינטראס הציבורי יהיה בכך שהנקודות נשוא העבירה הספציפית לא תהיה להן כתובות. כאשר מבקשים לאזן בין שתי הרעות, ענישת אדם חף מפשע אל מול אי-מציאות כתובות הנקודות, נראה שככל אדם בר-דעת יסכים מה חשוב יותר.

הנני מקבל את הערעור. התיק יחזור לבית משפט קמא לניהול משפט האם המערער אשם או לא אשם. זאת יש לעשות, כמובן, לאחר שהמדינה תגיש כתב אישום נגד המערער במידה ותרצה וכך יעשה, אז יוכל המערער להוכיח כי לא נהג. המדינה גם יכולה לבחור להגיש כתב אישום נגד הנהג الآخر, כמובן לא אתעורר בשיקוליה.

המערער ישא בהוצאות המדינה בסך של 500 ל"נ, אותן ישלם תוך 45 יום במצוות בית המשפט לטעבורה בת"א-יפו.

ניתן והודיע היום, י"ג מרץ שבוע
המשע"ה, 06/11/2014, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף , שופט

הוקלד על ידי נופר דידי